

[Hans Jacob Sørensen.]

maa overstige en Sjettepart af Kommunens samlede Skat. Lovforslagets Bestemmelse om, at denne Bremse nu skal forsvinde, vil derefter i Fremtiden kunne komme til at betyde, at Ejendomsskatterne i Bykommunerne bliver det modsatte af faste Skatter, idet man jo kan forhøje Grundskatten med 1 pro mille hvert Aar, og det, om man ønsker det, saa længe, til hele Skatten er lagt over paa Grundværdierne.

Her kommer vi atter til det, som navnlig den højtærede Indenrigsminister har været inde paa: om man ønsker det. Jeg maa dog forstaa den højtærede Indenrigsminister saaledes, at han ønsker Grundskat som eneste Skat. I alt Fald ved jeg, at hans Partifælle det ærede Medlem Hr. Jens Jensen er en varm Beundrer af Tanken om at komme over til disse Forhold, og vi har jo et Parti, ganske vist ikke ret stort, her i Salen, der staar fuldt ud enigt om, at Grundskatten bør være den eneste Skat, og dette Parti var blandt dem, som den højtærede Indenrigsminister takkede varmt for deres Stilling til dette Lovforslag.

Vi maa derfor have Lov til, trods den højtærede Ministers Protest, ogsaa at foretage vore Beregninger i Retning af, hvorledes dette Lovforslag, ophøjet til Lov, vil kunne komme til at virke efter nogle Aars Forløb. Jeg ved, som jeg gentagne Gange har nævnt, at en Stigning af Grundskatterne kun kan foregaa med een Promille om Aaret; men naar denne Tilladelse bruges i tilstrækkelig mange Aar, vil man kunne naa til at lægge en Kommunes Skat alene paa Grunden, og selv om de paagældende skattepligtige indenfor denne Kommune bliver fritaget for de øvrige Skatter, vil det dog medføre Tilstande, som jeg oprigtig talt ikke forstaa, at en ansvarlig Minister vil være med til gennem Lovforslags Fremsettelse og mulige Vedtagelse at gennemføre.

Hvis vi tænker os en Kommune som Ribe Kommunes nuværende Skattebeløb udskrevet som Grundskat alene, vil der ikke blive Tale om, at man kan nøjes med at regne med Promiller — ja, det kan man selvfølgelig, naar man tager dem store nok, men det vil være mere praktisk at regne med Procenter. Det, der her vil blive Tale om, er en Procent, der ligger omkring ved 4,9, det vil sige lidt over den almindelige Forrentningsprocent for Laan i Jord eller for Udlaan af Kapital. Og dette, at man gaar til en saadan Foranstaltning, vil selvfølgelig betyde, at Omvæltningerne, der, som jeg allerede har peget paa, har betydelig Virkning i det smaa, vil blive langt større, og navnlig, at man vil

faa Skatterne væltet fra Byen over paa Landdistrikterne.

Jeg tillader mig at tage to af de Eksempler frem igen, som jeg allerede har nævnt. Jeg tænker her paa den største Landejendom, den, der havde 67 500 Kr. Ejendomsskyldværdi og 47 500 Kr. Grundværdi. Dens Skat er nu 206 Kr., men denne vil med Grundskatten som eneste Skat blive 2 296 Kr.; Stigningen er 1 000 pCt., og hvis man kapitaliserer det, som man her lægger Beslag paa gennem Beskatningen, er det en Gældsbyrde af 46 000 Kr., der lægges paa Ejendommen. Jeg tager dernæst Husmandsbruget med de 14 000 Kr. Ejendomsskyldværdi og de 8 400 Kr. Grundværdi. Den svarer nu 31 Kr. i Skat, den vil komme til at svare 406 Kr.; det er en Stigning paa 1 200 pCt. og en Kapitalværdi af mellem 8 000 og 9 000 Kr.

Nu smiler den højtærede Indenrigsminister, men selv om det klæder ham godt, maa jeg dog have Lov at sige, at jeg tror, ikke Smilet er saa ægte. Den højtærede Minister maa jo dog regne med, at de Bestemmelser, han her foreslaar Folketinget at vedtage, kunde blive Lov, ellers maa han ikke have stor Tiltro — og det skal jeg ikke bebrejde ham, han ikke har — til sit eget Parti og sine egne Grundtankers Fremtid. Men selv om man nu vil sige — og det ved jeg skal siges —, at de øvrige Skatter jo forsvinder, og at det vil tage omkring ved 40 Aar at komme op til dette Punkt, saa maa jeg dog gøre opmærksom paa — og det er det, jeg tror faar Indenrigsministerens Smil til at forsvinde —, at vi aabner Udvej for, at en Kommune i disse 40 Aar frem i Tiden faar Ret til Aar efter Aar at forhøje Grundskatterne med 1 pro mille om Aaret.

Jeg tror, jeg har Ret i, som jeg allerede har sagt, at det er det modsatte af fast Beskatning, og jeg tror ogsaa, jeg har Ret, naar jeg siger, at dette vil medføre, at vedkommende Grundejeres hele økonomiske Forhold vil komme ud for en Rystelse af den alvorligste Art; thi det siger sig selv, at Kreditinstitutioner, det være sig af hvad Art det være vil, som har Prioriteter indestaaende i saadanne Ejendomme, hvor Grundskatterne automatisk vokser Aar for Aar, maa træffe deres Forholdsregler. Derfor tror jeg ogsaa, det var noget for tidligt og med noget for overlegen Tone, den højtærede Indenrigsminister vilde afvise de advarende Røster, som visse af de større Kreditinstitutioner har fremsat netop overfor de Vedtagelser, som Regeringen foreslaar at der skulde ske her i dette Aar.

Jeg mener at turde sige, at den Frem-